

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2007. évi november hó 13. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A társtettségben elkövetett életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2007. évi május hó 31. napján kihirdetett **1.B.1453/2006/16.** számú **í té l e t é t m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat társtettségben elkövetett életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete miatt 4 év 6 hónap börtönre és 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról. Elrendelte a Csongrád Megyei Bíróság Fk.574/1999/15. számú ítéletével kiszabott 1 év börtön végrehajtását. Kötelezte a vádlottat 25.885.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védő jelentettek be fellebbezést, elsődlegesen felmentés, másodlagosan eltérő minősítés, enyhítés, pénzbüntetés kiszabása érdekében.

A fellebbviteli főügyészség a tényállás és a bűnösségi körülmények helyesbítése és kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítélet tábla az első fokú ítéletet változtassa meg, a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtására vonatkozó rendelkezést mellőzze, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

A fellebbezések alaptalanok, míg a főügyészség indítványa alapos.

A másodfokú bíróság az iratok egybehangzó adatai alapján, figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára az első fokú ítélet tényállását az alábbiak szerint helyesbítette:

A vádlott előéleteként 1./ pontban felhívott Szentesi Városi Bíróság ítélete - helyesen - **1988.** október 11. napján kelt.

A 2./ pont alatt írt büntetéséből a vádlott - helyesen - 1995. **június** hó 17. napján szabadult.

A 3./ pont alatt írt ítélettel kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje - helyesen - **2001.** október 11. napján járt volna le.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítélet tábla a fenti helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

A vádlott felmentését célzó fellebbezések az ítélet tábla álláspontja szerint a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik ugyanis, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését és az azt alátámasztó tanúvallomásokot elvetve, a sértett terhelő vallomását elfogadva, bűnösségét a terhére rótt bűncselekményben megállapította.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta. Részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékok alapján találta megállapíthatónak, hogy a vádlott a helyszínen járt és a sértettnek a tényállásban írt sérüléseket okozta társaival együtt.

Az elsőfokú bíróság helyesen vetette el a sértett utolsó bírósági tárgyaláson előadott, megváltoztatott vallomását. Ugyanakkor e körben - az ítélet tábla álláspontja szerint - az ügyész észrevétele bizonyítékként nem értékelhető. A büntetőeljárásban az ügyész

a vád képviselője. Ebben a perbeli pozícióban személyes bizonyítékot semmilyen formában, még észrevételként sem

Bf.I.329/2007/6.

szolgáltatathat. Ugyanakkor a vádlottat előállító és a bíróság által meghallgatott két büntetés-végrehajtási őr ezzel kapcsolatos észrevétele bizonyítékként értékelhető, az a magyar büntetőeljárás jogban irányadó szabad bizonyítási rendszerbe beleillik. Így a sértett vallomása értékelése során az ügyész észrevételére történt hivatkozást az ítéletábra mellőzte.

A bizonyítékok értékelése az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nem kerülhet sor. Így a tényállást támadó és a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a tényállás alapján a vádlott bűnösségére következtetett és cselekményét a törvénynek megfelelően minősítette. Az csak annyiban szorul helyesbítésre, hogy az életveszélyt okozó testi sértés büntette a Btk. 170. § (5) bekezdés - helyesen - I. fordulata szerint minősül.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorulnak:

Az ítéletábra az időmúlást az eljárás jelenlegi szakaszában már nem kisebb súllyal vette figyelembe tekintettel arra, hogy a cselekmény elkövetésétől a vádlott ismeretlen helyre távozásáig, illetőleg újbóli előkerülésétől a mai napig, már több mint két év eltelt. Ezzel szemben további súlyosító körülmény a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottsága.

Az így kiegészített bűnösségi körülményekre is figyelemmel a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt, társtetteségben, súlyos megítélésű bűncselekményt elkövető, többszörösen büntetett vádlottal szemben az elsőfokú bíróság arányos büntetést szabott ki, melynek lényeges enyhítése nem indokolt.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor végrehajtani rendelte a Csongrád Megyei Bíróság 1999. október 12. napján jogerőre emelkedett Fk.574/1999/15. számú ítéletével a vádlottal szemben 2 évi próbaidőre felfüggesztett 1 év börtönt a Btk. 91. § (1) bekezdés b) pontja alapján tekintettel arra, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajthatósága elévült. A Btk. 67. § (1) bekezdés d) pontja értelmében az 5 évet el nem érő szabadságvesztés esetén a büntetés 5 év elteltével elévül. A Btk. 68. § (1) bekezdése értelmében, ha a büntetés végrehajtását felfüggesztik, a főbüntetés elévülésének határideje a próbaidő leteltének napján kezdődik. A jelen ügyben a

próbaidő 2001. október 11. napján lejárt. Így, a vádlottal szemben ezen szabadságvesztés végrehajthatósága 2006. október 11. napján elévült. E körben egységes a bírói gyakorlat is, ezt mutatja a 4/2006. BIE számú jogegységi határozat III/2. pontja is.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla a fellebbezéseket alaptalanoknak ítélte, ugyanakkor hivatalból eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Szeged, 2007. évi november hó 13. napján

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.I.329/2007/6. számú ítélete, valamint a Csongrád Megyei Bíróság 1.B.1453/2006/16. számú ítéletének ezen ítélettel meg nem változtatott része 2007. évi november hó 13. napján jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2007. évi november hó 13. napján

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke